

Ἡ μάστις Λεορμάνδη.

διαζευχθῆ τὴν σύζυγόν του, τοῦτο δὲ θέλει ἔχει κακὰς δι' αὐτὸν συνεπείας.

Τὸ ὄνομά του θέλει διαδοθῆ μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Πρέπει νὰ φυλαχθῆ ἀπὸ τέσσαρα ἑκατακτα πράγματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶναι θανάσιμον.

Εἶναι μέγας πολιτικός καὶ πολλάκις ἐργάζεται κρυφίως εἰς τὸ γραφεῖόν του· θέλει ὀμιλήσει μετὰ τῶν κραταιότερων. Ἐχει φίλους τριῶν εἰδῶν. Οἱ εἰλικρινεῖς τὸν ἀγαπῶσι δι' εὐγνωμοσύνην, οἱ φίλοι, οὐδ' ἀπέκτισε διὰ τῆς εὐδαιμονίας του, θέλουσιν ἐκλείψει μετ' αὐτῆς, ἄλλοι δὲ πάλιν ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς φιλίας κατασκοπεύουσι τὰς πράξεις του. Αὐτὸς ὅμως εἶναι ἀκατανόητος. Θέλει τιμηθῆ τοσοῦτον ὅσον οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ' ἂν μετὰ ἑπταετίαν ἀπὸ τῆς σήμερον ἐνθυμηθῆ τὰς προφῆσεις μου καὶ μοι ζητήσῃ ἄλλας, τόσον καλλίτερα δι' αὐτόν. Βλέπω τοσοῦτα συμβάντα ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὥστε ἔχω ἀνάγκην μεγάλου βιβλίου διὰ νὰ τὰ σημειώσω. Ἄς μὴ ἐγγίσῃ τὸν θυμιαστὴν. . . ἄς φυλαχθῆ ἀπὸ τὸν ἄνεμον τῆς Ἀρκτου.

Ἡ Λεορμάνδη ἀντὶ τρόπος εἶχεν ἐμβλημα ἐμπορικόν, ἦτο βιβλιοπώλης, ἀλλ' ἐπώλει μόνον τύχη.

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1804, ἐλπίζουσα ν' ἀπαλλαγθῆ τῆς φυλακῆς, ἔγραψε τῷ Φουσέ τοὺς ἐπιξῆς στίχους.

Si le prefet veut bien en ce moment
Par un bienfait commencer cette annéc.
S' il m' ouvre en fin ce triste appartement,
Je lui predis hereuse destinée.

Οἱ στίχοι οὗτοι μολονότι κακοὶ ἐβραβεύθησαν. . . τὴν ἐπαύριον ἦτον ἐλευθέρα.

Ἡ Λεορμάνδη δὲν ἦτον μόνον χαρτομάντις, πρόλεγε τὴν τύχην Ἴον ἐτάζουσα λευκὸν ὠοῦ, Ζὸν ἀναλύουσα τὴν ὑπόστασιν τοῦ καφέ, Ζὸν μεταχειριζομένη τὴν ἄλγεβραν καὶ 4ον τὴν ἠλεκτρομαντείαν.

Ἡ μάντις ἀπέθανε τὸ 1844.

Λέγουσιν ὅτι κατέλιπε μαθητρίας. Καὶ ποῖος θέλει τὰς πιστεύσει εἰς τὸν ἄπιστον τοῦτον αἰῶνα; Ἡ πρὸς τὴν μαντείαν πίστις συνετάφη μετὰ τῆς μάντιως. Ἄλλ' ὑπάρχει λέγουν, μυστηριώδες ὑπόγειον πρὸς τὸ ταπεινότερον τῶν Ἀθηνῶν μέρος, ἐνθα χωλῆ τις γραῖα προλέγει τὰ μέλλοντα διὰ τῆς χαρτομαντείας, εἰς διαφόρων τάξεων καὶ φύλων ἀνθρώπους. Μήπως ἡ Σίβιλλα αὕτη εἶναι τῆς Λεορμάνδης μαθήτρια;

Γ. X. Z.